

РЕШЕНИЕ

№ 12725

гр. София, 11.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 12.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **7219** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК във вр.чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето.

Образувано е по жалба на К. Л. Д., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. Д. П., срещу експертно решение № 90872 от заседание № 47/23.05.2024 г. на Специализиран състав на НЕЛК по нервни, очни и ССЗ.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно издадено, в противоречие с материалноправните разпоредби, довело до неизясняване на действителното здравословно състояние, определящо по-висок % ТНР. Претендира се отмяната на административния акт като незаконосъобразен и постановяване на решение, с което да се върне преписката на административния орган за определяне по-висок процент на намалена работоспособност. Подробни аргументи в защита на това становище са изложени в писмени бележки.Претендира направените разноски.

Ответникът – Национална експертна лекарска комисия чрез гл.юк. Д. изразява становище за неоснователност на жалбата и правилност и законосъобразност на оспореното решение. В хода на делото по същество, не изпраща представител.Представя се писмено становище за неоснователност на жалбата , претендира се юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Заинтересованите лица – ТЕЛК при „ IV МБАЛ – София“ ЕАД ,Втори състав , РУ

„Социално осигуряване“ [населено място], Агенция за хора с увреждания, Дирекция „Социално подпомагане“, „Български пощи“ ЕАД редовно призовани не изпращат представители и не изразяват становище по оспорването.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С ЕР на НЕЛК, специализиран състав нервни, очни болести и ССЗ №90872/23.05.2024г. определя 31,40% ВСУ, считано от 07.12.2023г. за срок от 3 години до 01.12.26г. с водеща диагноза М51.1 Увреждане на междупрешленните дискове в поясния и др. отдели на гръбначния стълб с радикулопатия. Противопоказани условия на труд: ТФТ/ тежък физически труд със значително динамично и статично натоварване.

Процедурата в НЕЛК е разкрита по повод жалба на лицето срещу ЕР на ТЕЛК № 91875 от 07.12.23г. на ТЕЛК към 4-та МБАЛ С.. В ЕР на ТЕЛК е приета Д. Увреждане на междупрешленни дискове в поясния и др. отдели на гр. стълб с радикулопатия /М51.1/ и Глаукома с отворен ъгъл.

По делото е прието експертно заключение на назначена съдебно-медицинска експертиза, изготвена д-р Б. С. специалист по нервни болести.

Според заключението на вещото лице към момента на освидетелстването в ТЕЛК/ НЕЛК не са обсъждани:

- Вродено плоскостъпие за което по ч.1, т.39 следват по 10% ТНР за всяко ходило. П. консултация с ортопед-19.09.21г./ДКЦ“ СВЕТА СОФИЯ „ЕООД по повод отпускане на ортопедични обувки.

- Заболяването Хронично- рецидивираща венозна болест в Стадий по СЕАР-С2, съгласно консултацията със съдов хирург през 2021г., без представена нова такава е с давност преди 20 Юг. Поради добро повлияване от склеротерапия през 2006г. и лазер абацио+ склеротерапия 2021г., без видими трофични кожни изменения при прегледа в ТЕЛК/НЕЛК, както и при прегледа с експертна цел, заболяването не е обсъждано.

- Е04.2 Нетоксична полинодозна гуша, диагностицирана през м. 01.2019г. в УСБАЛЕ "Акад. Иван Пенчев" ЕАД Гр. С., Клиника по ендокринология. С оглед ехографската находка за два хипоехогенни възела в десен и ляв дял на щитовидната жлеза , при нормален хормонален статус/ еутиреоидна функция и отрицателни антитела/ с биопсия и цитологичното изследване са изключени и белези за малигненост . На този етап не се налагат хирургично или медикаментозно лечение. Заболяването подлежи на ежегоден ехографски и хормонален контрол, за които не са представени медицински документи.

Заключението прието от съда и не е оспорено страните.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена срещу акт, който подлежи на съдебно оспорване по реда на чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето, от лице с правен интерес от оспорването /чл. 147, ал. 1 АПК/. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК-ЕР на НЕЛК е съобщено на оспорващата на 18.01.2024 г.(л.8 от делото), а жалбата срещу него е подадена в деловодството на НЕЛК на 06.02.2024 г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Оспореното ЕР е постановено от компетентен орган - НЕЛК, специализиран състав по психични, вътрешни и ССЗ- арг. чл. 49, ал. 1 от Правилник за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/. Като колективен административен орган НЕЛК действа в специализираните състави, определени със заповедта на директора по чл. 18, ал. 2 от ПУОРОМЕРКМЕ.

При постановяване на решението не са допуснати нарушения на формата за административния акт и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. ЕР е в писмена форма, като съдържа изискуемите по чл.59,ал.2 АПК реквизити- посочени са издателят и адресата на акта, изложени са мотивите за издаването му, което позволява упражняването на съдебен контрол за законосъобразността на акта и обезпечава възможността на адресата да упражни ефективно правото си на защита, което в действителност е и сторил.

Разпоредбата на чл.43, т.1 от ПУОРОМЕРКМЕ предвижда специализираните състави на НЕЛК да разглеждат и се произнасят по обжалваните решения на ТЕЛК въз основа на медицинската документация към момента на постановяване на обжалваното решение.

Съдът счита , че жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Оспореното решение е постановено от компетентен по смисъла на чл. 103, ал. 3 от Закона за здравето във връзка с чл. 3 от Наредбата за медицинската експертиза административен орган, в установената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила като спор между страните по тези въпроси няма

Решението обаче е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби по смисъла на чл.146, т.4 от АПК.

Спорен между страните по делото е въпросът относно процента на трайно намалена работоспособност на оспорващата . Според жалбоподателката не е преценено общото здравословно състояние на Д. и не са обсъдени всички заболявания от които жалбоподателката страда.

След анализ на доказателствата по делото съдът счита , че при постановяването на ЕК на НЕЛК не са включени и обсъдени заболявания, които биха се отразили върху крайният резултат на определения краен процент на ТНР. Съгласно заключението на съдебно-медицинска експертиза, която се е възприема от съда като обективно и компетентно изготвено и се кредитира, при отразяване здравословното състояние не са взети предвид наличността и последствията от други функционални нарушения

- трайни увреждания, настъпили вследствие дългогодишни състояния и заболявания, които следва да се включат, съгласно приложение №1 и приложение №2 от НМА:

1. Плоскостъпие - вродено, с множество последствия за гръбначния стълб и походката 2 x 10 % = 20 %, според медицинската експертиза на вещото лице (раздел IX);
2. Констатации за гръбначни изкривявания и заключения за нарушения - на лумбален дял (налични в медицинското досие и т.14 от описа, представен на съда с Молба от 15.10.2024 и приет и приобщен като доказателство с Определение на съда в с.з от 23.10.2024г.) - подчертана лумбална лордоза, лекостепенна лявоконвексна сколиоза, дегенеративни промени в сакроилиачните стави с медицинско заключение за спондилоартроза, остеохондроза и белези за болестта на Бааустреп; на торакален дял (налични в медицинското досие и т.15 от описа) - нарушения - протрузии, дискова херния, торакална кифоза, промени в средната част на торакалния сегмент от прекарана болест на Ш.-Мау ~ раздели IV и V на раздел XXIII Болести на опорно-двигателния апарат -10,20 и 30%;
3. Полинодозна струма (налични в медицинското досие и т.15 от описа). Множество възли на щитовидната жлеза, които влияят неблагоприятно на функцията на щитовидната жлеза, включително върху костите и ставите - част IX, Вътрешни болести, раздел II, т. 5 и б, над 30 до 90 %;
4. Хронична венозна болест (венозна недостатъчност) с 35 годишна давност (т. 9 и 10 от описа). Натрупващи се варикози, постоянни отоци и характерното за болестта оцветяване на кожата от влошена кръвна циркулация, венозна недостатъчност - раздел III на част 8, т.1.2.2-30%..

Съгласно чл. 63, ал. 1 НМЕ административният орган следва да извърши преценка на установеното увреждане, стадият на неговото развитие и обусловеният функционален дефицит и да се съобрази със съответната отправна точка съгласно приложение № 1 към чл. 63, ал. 1 от НМЕ. Това задължение на органа е частен случай на основното му задължение да изясни обективно и пълно всички факти от значение за случая и да приложи правилно към установените факти съответната правна норма. Обстоятелството, че в процесния случай всички описани, но не включени в решението на ТЕЛК заболявания, са били известни на медицинските органи, най-малкото защото те са се съдържали в медицинското направление за ТЕЛК от 23.08.2023г., издадено от личният лекар на жалбоподателката д-р Т. В., както и в медицинското досие в РКМЕ. В него е отбелязано очното заболяване, за което се съдържат достатъчно убедителни медицински изследвания - Първична глаукома с отворен ъгъл Н40.1 с астигматизъм, пресбиопия и хиперметропия които, но което без никакво основание, не са взети предвид за изчисляване на пълния процент ТНР от комисията. Освен неврологичното заболяване, потвърдено от вещото лице основно заболяване с увреждане, и съответно процент ТНР (част VII от пр.1), всички останали заболявания, за които се съдържат достатъчно убедителни доказателства в личното досие на жалбоподателката, находящи се при личният и лекар и са с много дълга давност, не са взети предвид и са изключени от обсъждане, без да са посочени мотиви за това.

Гореизложеното води до извод , че оспореният акт е незаконосъобразен , подадената срещу него жалба основателна.

Предвид на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореният административен акт е постановен при неспазване на материално-правните разпоредби, поради което е налице основание за отмяна по чл. 146, т. 4 от АПК.. На основание чл.173 ал.2 АПК административната преписка следва да бъде върната на ответната страна за постановяването на нов административен акт, с който да се даде нова оценка на работоспособността на оспорващата, при преценка на действителните и доказани заболявания, за които се определят съответно % ТНР.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на оспорващия сторените по делото разноски, в размер на 1500 лв. за адвокатско възнаграждение , 1000 лева за възнаграждение на вещното лице и 10 лева държавна такса или общо в размер на 2 610 лева, своевременно поискани до приключване на устните състезания и доказани със списък по чл.80 от ГПК. Неоснователно е възражението за прекомерност на адвокатски хонорар. Претендираният размер е съобразен с фактическата и правна сложност на делото и с разпоредбата на чл. 8, ал. 3, вр. § 2а от ДР на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Допълнително следва да се отбележи, че според чл. 36, ал. 1 ЗА адвокатът има право на възнаграждение за своя труд, а според чл. 36, ал. 2 ЗА размерът на възнаграждението трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Посоченият размер, съобразен с МРЗ за страната за 2024 г. и със задълженията му по глава девета от ЗА, е съответен на работата на адвоката по делото. По този начин ответната страна ще получи действително направените от нея разноски, които са резултат на недопустимата жалба (неоснователно предизвикания правен спор), без да накърнява или да облагодетелства интересите на която и да е от страните в производството.

Съдът отбелязва , че правните услуги не се изразяват единствено с извършване на прави действия по делото, тъй като това е съпроводено с проучване на делото, даване на правни съвети и други. В тази връзка е неоснователно възражението за прекомерност на адвокатски хонорар, съпоставено с извършената работа от адвоката. Претендираното адвокатско възнаграждение е съобразено с представянето по делото адвокатска защита и надвишава в разумни граници предвиденото минимално възнаграждение в Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК във връзка с чл. 112, ал. 1, т.4 от Закона за здравето Административен съд София-град, II Административно отделение, 76-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Експертно решение № 90872 от заседание № 47/23.05.2024 г. на Специализиран състав на НЕЛК по нервни, очни и ССЗ.

ВРЪЩА административната преписка на НЕЛК за ново произнасяне, съгласно дадените от съда указания по приложението на материалния закон.

ОСЪЖДА Национална експертна лекарска комисия да заплати на К. К. В., с ЕГН [ЕГН] сумата от 985 /деветстотин осемдесет и пет/ лева разноски, дължими на основание чл.143, ал.1 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от

съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните

СЪДИЯ: